

Võrdne kohtlemine

Tarrvi Laamann. 8. Akrüül ja trükk lõuendil. 2018

Lõppenud ülevaateaastal esitati õiguskantslerile kokku 72 võrdse kohtlemise ja võimaliku diskrimineerimisega seotud pöördumist.

Umbes pooled neist avaldustest (39) puudutasid üldist võrdsuspõhiõigust ehk põhiseaduse § 12 lõikest 1 tulenevat kohustust kohaldada seadusi kõikide isikute suhtes ühtemoodi. Näiteks küsiti, kas õigusaktidega sätestatud puhkuse kestus võib sõltuda töötaja kvalifikatsioonist või kas pensioni suurus võib oleneda töövaldkonnast või tegevustoetused tegevusalast. Mõnel juhul tuvastas õiguskantsler õigusaktides vastuolu põhiseaduse ja seadustega, kuid enamasti vastuolu ei leitud.

Ülejäänud avaldused (33) puudutasid võimalikku ebavõrdset kohtlemist ja diskrimineerimist kas avaliku võimu kandja või eraõigusliku isiku poolt. Kaheksa inimest leidsid, et neid on diskrimineeritud puude või tervises seisundi tõttu, kuus tundsid, et rahvuse alusel, kolm vanuse tõttu. Diskrimineerimise põhjuseks peeti veel keelt, seksuaalset sättumust, nahavärvust, sugu ja usulist veendumust.

Õiguskantsler piirdus valdavalt selgitusega, kuid mõnel juhul tuli tal ka sekkuda. Pöördumistes kaevati näiteks välismaalaste halva kohtlemise üle [kinnipidamisel](#), selvekassade laialdase kasutuselevõtu üle kauplustes, mis teeb eakatele ja puuetega inimestele ostude tegemise keeruliseks, aga ka selle üle, et inimesi ei lubata juhtkoeraga kinossaali siseneda.

Vähem kui kümnendik kõigist õiguskantslerile saadetud pöördumistest olid võõrkeelsed. Kõige rohkem neist avaldustest esitati inglise ja vene keeles, kuid oli ka üksikuid ukraina- ja araabiakeelseid pöördumisi. Muukeelsete pöördumiste arv on üldiselt vähenenud, kuid suurenenud on tehisaru abil eesti keelde tõlgitud pöördumiste arv.

Muukeelsed ja eri taustaga inimesed pöörduvad õiguskantsleri poole peamiselt samasuguste muredega nagu Eesti inimesed üldiselt: lasteaiakohtade vähesus, erivajadusega lapse toetuseta jätmine, keerulised suhted koolis, ebapiisavad sotsiaaltoetused, ehitusloa ja planeeringumenetlusega seotud probleemid jne. Ebavõrdse kohtlemise küsimusi oli võrreldes muude muredega vähe. Veel vähem esitati pöördumisi vaenu õhutamise kohta. Selliseid avaldusi oli viis. Kaevati vaenu õhutamise üle rahvuse või rassi alusel koolitunnis, sotsiaalmeedias, luuletuses ja meeleavaldusel.

2025. aastal valmisid mõned uuringud, mis puudutavad muu hulgas ka nimetatud teemasid. Näiteks [Inimõiguste Instituudi uuring](#) näitas, et kuigi enamiku inimeste arvates järgitakse Eestis inimõigusi, sõltub see taju paljuski inimese elukohast, rahvusest, keelekeskkonnast ja sotsiaalsest taustast.

Riigikantselei tellitud ja 2025. aasta septembris tehtud avaliku arvamuse [seireuuringus](#) tõdes 58 protsenti vastanutest, et neile valmistab vaenukõne levik väga suurt või pigem suurt muret ja et see tunnetus on uuringu tegemise aasta jooksul kasvanud. „[Aruanne valitsuse meetmete kohta antisemitismi vastu võitlemiseks ja juudi eluviisi edendamiseks](#)“ näitab, et Eestil on selliste probleemide lahendamiseks üldjoontes tugev õiguslik raamistik ning inimõiguste ja vähemuste kaitsel rakendatakse ennetuse põhimõtet. Samas tõdetakse, et viimase kahe aasta jooksul on täheldatud juudivaenulike sõnavõtude sagenemist, eriti internetis.

Kodaniku- ja poliitilised õigused

Kodakondsuse omandamine

Õiguskantsleri poole pöörduiti kaebusega, et kodakondsuse seaduse järgi koheldakse bioloogilisi ja lapsendatud lapsi kodakondsuse omandamisel erinevalt.

Õiguskantsler [leidis](#), et kirjeldatud olukorda ei ole alust pidada põhiseadusega vastuolus olevaks.

Põhiseadus näeb ette, et igal lapsel, kelle üks vanem on Eesti kodanik, on õigus Eesti kodakondsusele sünnilt. Kodakondsuse seaduses on täpsustatud, et sünniga omandab Eesti kodakondsuse laps, kelle sündimise ajal vähemalt üks tema vanematest on Eesti kodanik. Kui laps ei ole Eesti kodakondsust omandanud sünniga, on tal võimalik saada Eesti kodakondsus naturalisatsiooni korras. Sel juhul saab laps kodakondsuse pärast seda, kui selle kohta tehakse otsus, mitte tagasiulatuvalt.

Lapsendatud laps omandab lapsendaja kodakondsuse tagasiulatuvalt. Eesti kodanikust lapsendaja kirjalikul taotlusel teeb Politsei- ja Piirivalveamet otsuse, et välismaalasest alaealine laps on omandanud sünniga Eesti kodakondsuse, kui lapsendaja oli lapse sündimise ajal Eesti kodanik. Kui lapsendaja ei olnud lapse sünni ajal Eesti kodanik, loetakse laps Eesti kodakondsuse omandanuks sellest päevast alates, kui lapsendajale anti Eesti kodakondsus.

Lapsendatud laste kohta on erisätted kehtestatud lapsendamissaladuse kaitsmise vajadusest lähtudes. Riigikogu eesmärk oli tagada, et lapse õiguslik staatus ei erineks lapsendaja õiguslikust staatusest. Järelikult on erineval kohtlemisel olemas mõistlik põhjendus.

Volikogu liikmete häälte võrdsus

Õiguskantsleri hinnangul ei olnud mõned [Saarde Vallavolikogu töökorra](#) sätted kooskõlas seadusega (vt „[Saarde Vallavolikogu töökorra § 17 lõige 7](#)“).

Saarde Vallavolikogu töökorras oli muu hulgas järgmise sõnastusega säte: „Kui hääletamise tulemusel jagunevad poolt- ja vastuhääled võrdselt, korraldatakse täiendav arutelu ja pärast arutelu kordushääletus. Kui ka kordushääletus ei anna tulemust, peatatakse eelnõu menetlemine ja kui see on ajaliselt võimalik, jätkatakse arutelu volikogu järgmisel istungil. Kui kordushääletus ei anna tulemust ja eelnõu ei ole võimalik tähtaegadest tulenevalt või muul mõjuval põhjusel järgmisel volikogu istungil arutada, siis otsustab hääletustulemuse volikogu

esimehe antud häääl.“

Õiguskantsler leidis, et see vallavolikogu töökorra säte on vastuolus volikogu liikme mandaadi võrdse teostamise põhimõttega (põhiseaduse § 12 lg 1), kohaliku omavalitsuse korralduse seaduse § 45 lõikega 5 ja õigusselguse põhimõttega (põhiseaduse § 10 ja § 13 lg 2).

Põhiseaduse § 12 lõige 1 sätestab üldise võrdsuspõhiõiguse, mis hõlmab kõiki eluvaldkondi ja kehtib igaühe kohta (Riigikohtu 01.10.2007 otsus, [3-4-1-14-07](#), p 13). Siit tuleb ka nõue, et kohaliku omavalitsuse volikogu liikmetel peavad olema võrdsed võimalused mandaati teostada ning võrdne õigus volikogu töös osaleda (vrd Riigikogu 02.05.2005 otsus, [3-4-1-3-05](#), p-d 14, 16, 17; 22.06.2023, [5-23-31/18](#), p 27; 02.11.2023, [5-23-37/6](#), p 53).

Volikogu liikmete võrdse kohtlemise põhimõte ei ole absoluutne. Kui volikogu esimehe häälele soovitakse anda suurem kaal kui volikogu liikme häälele, tuleb see sätestada seadusega (olulisuse põhimõte – põhiseaduse § 3 lg 1 esimene lause). Kohaliku omavalitsuse korralduse seaduses pole omistatud volikogu esimehe häälele teiste volikogu liikmetega võrreldes suuremat kaalu. Seega ei saa seda teha ka volikogu. Kohaliku omavalitsuse volikogul kui põhiseadusorganil (põhiseaduse § 156) on küll enesekorraldusõigus, kuid seda peab teostama seaduslikult.

Kui (kordus)hääletusel saadakse võrdne arv volikogu liikmete poolt- ja vastuhääli, siis on väär käsitleda sellist olukorda nii, et hääletus ei ole andnud tulemust. Sellisel juhul ei ole otsustust vastu võetud.

Saarde Vallavolikogu [muutis](#) 16. aprillil oma töökorra vaidlusaluseid sätteid, viies need seadusega kooskõlla.

Pensionid ja sotsiaaltoetused

Vähenenud töövõimega inimese kohustuslik kogumispension

Riik on kehtestanud sotsiaalmaksusoodustuse tööandjale, kes võtab tööle vähenenud töövõimega inimese. Soodustus seisneb selles, et riik maksab tööandja eest töötaja töötasult alampalga ulatuses sotsiaalmaksu. Õiguskantsleri poole pöördunud inimene ei olnud rahul, et riik suunab kogu sotsiaalmaksu pensioni osa (20 protsenti) esimesse pensionisambasse, jättes teise pensionisambasse kande tegemata. Inimene leidis, et nõnda kohtleb riik vähenenud töövõimega inimesi ebavõrdselt, kuna nende eest riigi poolt makstava sotsiaalmaksu arvel ei

suurene nende kogumispension ehk teine pensionisammas, vaid üksnes riiklik vanaduspension ehk esimese samba pension.

Õiguskantsleri nõunik arutas seda küsimust Rahandusministeeriumi ametnikega ning ministeerium oli valmis tegema ettepanekut sotsiaalmaksuseaduse muutmiseks. Riigikogu võttiski 3. detsembril 2025 vastu sotsiaalhoolekande seaduse ja teiste seaduste muutmise seaduse, millega tagati vähenenud töövõimega töötajate võrdne kohtlemine pensioniõiguste tekkimisel. Sotsiaalmaksuseaduse muudatus jõustus 1. jaanuaril 2026.

Tööea alampiiri muutmise mõju puudega laste toetustele

Riigikogu muutis puuetega inimeste sotsiaaltoetuste seadust, mille kohaselt ei loeta 16-aastaseks saanud puudega lapsi enam tööealisteks. Õiguskantsleri poole pöördus lapsevanem, kes soovis, et need seadusemuudatused jõustuksid varem ja puudutaks ka tema last.

Töövõimetoetuse seaduse muudatused jõustuvad 1. veebruaril 2027. Muudatustes on sätestatud, et need 16–18-aastased, kellel on enne seda kuupäeva tekkinud õigus saada töövõimetoetust, saavad seda ka edaspidi.

Õppimiskohustusliku lapse töövõime hindamine ei tähenda, et laps peab töövõimetoetuse saamiseks tööle minema. Seaduses sellist kohustust pole. Makstes enne 1. veebruari 2027 16-aastaseks saanud noortele töövõimetoetust, soodustab riik laste toimetulekut. Seega ei ole alust pidada 1. veebruaril 2027 jõustuvaid töövõimetoetuse seaduse § 27 lõikeid 12 ja 13 põhiseadusvastasteks.

1. veebruaril 2027 jõustuvad ka puuetega inimeste sotsiaaltoetuste seaduse muudatused. Nende muudatuste kohaselt jätkatakse puudega lapse toetuse maksmist neile 16-aastastele, kes saavad 16-aastaseks 1. veebruaril 2027 või pärast seda. Enne seda kuupäeva 16-aastaseks saanud noortele maksab riik puudega tööealise inimese toetust, mis on võrreldes puudega lapse toetusega märksa väiksem. Kui 16-aastaseks saaval lapsel võib olla õigus saada ka töövõimetoetust, mis on oluliselt suurem kui puudega lapse toetus, ei jää tema sissetulek puudega tööealise inimese toetuse saamise tõttu väiksemaks. Vastupidi, töövõimetoetuse ja puudega tööealise inimese toetuse saajad on paremas olukorras kui need noored, kes hakkavad 1. veebruarist 2027 riigilt saama üksnes puudega lapse toetust.

1. veebruaril jõustuvate seadusemuudatuste mõju võib olla ka selline, et riik maksab mõnele alla 18-aastasele noorele küll puudega tööealise inimese toetust, ent mitte töövõimetoetust. Selline olukord ei saa siiski olla valdav, mistõttu leidis õiguskantsler, et mõistlik on anda hinnang siis, kui niisugune olukord tekib.

Kohaliku omavalitsuse vabatahtlikult makstavad toetused

Õiguskantslerilt on palju küsitud valdade ja linnade vabatahtlike toetuste ja soodustuste põhiseaduspärasuse kohta. Küsimusi on tekitanud lasteaia- ja lasteasutuste soodustuste tegemise, aga ka huviringide toetuste, ranitsatoetuse, kooli lõpetamise toetuse ja muude toetuste maksmise tingimused, mida kohalikud elanikud on pidanud ebaõiglaseks. Küsitakse eeskätt põhjust, miks ühed inimesed saavad toetust ja teised mitte.

Õiguskantsler käsitles seda küsimust kõikidele linnadele ja valdadele saadetud [ringkirjas](#). Ta leidis, et linnad ja vallad on oma valikutes vabamad, kui tegemist ei ole toetusega, mida inimene saab kohalikul omavalitsuselt nõuda sellele pandud kohustuse tõttu. Samuti juhul, kui toetus pole mõeldud puudust kannatavatele inimestele. Siiski tuleb valdadel ja linnadel ka vabatahtlikult toetusi makstes arvestada võrdse kohtlemise põhimõtet. Järelikult peab kohalikul omavalitsusel olema mõistlik ja asjakohane põhjus, miks otsustatakse ühtedele inimestele toetust maksta ja teised sellest ilma jätta. Mida elulisem on põhjus, seda paremini saavad kohalikud elanikud erineva kohtlemise eesmärgist aru.

Enne toetuse maksmise tingimuste kehtestamist tuleb omavalitsusel läbi mõelda erandlikud olukorrad, muidu võib tulemus osutuda ebaõiglaseks. Kui näiteks toetust makstakse ainult sellele lapsele, kes on teatud aja vallas või linnas elanud, võib see panna põhjendamatult kehvade olukorda orvu, kes on hiljuti asunud elama sugulaste juurde ega saa paratamatult seda tingimust täita. Samuti väärivad põhjalikku kaalumist olukorrad, kus huvitatud osapooliks on puuetega lapsed või kärgperedes sirguvad lapsed.

Paindlikud toetuse maksmise tingimused võivad aidata probleeme vältida. Toetuse kehtestaja ei pruugi alati kõiki võimalikke erandjuhtumeid ette näha. Sellise kaalutlusõiguse andmisel tuleks volikogul kindlaks määrata ka kaalutluse eesmärk ja piirid.

Õiguskantsler on mitmel juhul palunud valdadel ja linnadel inimeste erinevat kohtlemist põhjendada. Hea, et vallad ja linnad on kaasa mõelnud ning sageli ka määrusi muutnud, kui on selgunud, et erinevale kohtlemisele pole asjakohast põhjust.

Tallinna elanikele makstav pensionilisa

Õiguskantsler esitas Riigikohtule [arvamuse](#) (vt ka [täiendavat arvamust](#)) põhiseaduslikkuse järelevalve asjas nr 5-25-67, milles kohus pidi võtma seisukoha, kas on põhiseaduspärane, et Tallinna linn ei maksa pensionilisa soodustingimustel vanaduspensioni seaduse alusel vanaduspensioni saavatele inimestele, küll aga riikliku pensionikindlustuse seaduse alusel määratud vanaduspensioni saajatele.

Erinevalt õiguskantslerist [leidis](#) Riigikohus, et Tallinna Linnavolikogu 7. oktoobri 2021. a määruse nr 26 „Sotsiaaltoetuste maksmise tingimused ja kord“ § 12 lõike 1 punktis 1 sätestatuga ei ole rikutud kaebaja õigust võrdsele kohtlemisele. Siiski nõustus kohus õiguskantsleriga, et edasisi vaidlusi saaks ära hoida sellega, kui Tallinna linn täpsustaks pensionilisa eesmärgi ja tingimusi. Põhjused, miks inimesi koheldakse erinevalt, peaksid olema inimestele üheselt mõistetavad.

Muud toetused

Noortaluniku toetus

Õiguskantslerilt küsiti, kas tegevust alustavale noorele põllumajandusettevõtjale mõeldud investeeringutoetuse taotluste hindamise kriteeriumid on kooskõlas võrdse kohtlemise põhimõttega. Nende kriteeriumide kohaselt antakse toetuse taotlejale taotluse hindamisel viis lisapunkti, kui ta on omandanud toimiva põllumajandusettevõtte.

Lisapunktide andmine vanemate või vanavanemate talu ülevõtjaile või neile noortele, kes suudavad põllumajandusettevõtte osta, võib tunduda ebaõiglane neile, kes tahaks talupidamist alustada, kuid kellel talu veel ei ole. Sellise eelise andmine ei ole siiski põhiseadusvastane.

Selle eest, et noor põllumajandusettevõtja on talu juba üle võtnud, antakse viis punkti. Kokku võib toetuse taotluse hindamisel saada 40 punkti, enim punkte annavad erialane väljaõpe ja äriplaan. Nii põhiseadus kui ka Euroopa Liidu õigus lubavad sellisel moel põlvkonnavahetust toetada.

Toetus korteriühistule

Õiguskantsleril paluti hinnata, kas Tallinna Linnavolikogu määruse „Korteriühistule toetuse andmise kord“ § 6 lõike 2 punkt 1 on kooskõlas põhiseadusega. Selles punktis on sätestatud, et korteriühistule toetuse taotlemisel peab vähemalt 80 protsenti korterelamu korterimanditest kuuluma füüsilistele isikutele.

Mitmetel korteriomanikel on tekkinud õigustatult küsimus ebavõrdse kohtlemise kohta, kuna nad on jäetud olulisest toetusest ilma põhjustel, mida nad ise mõjutada ei saa: näiteks seetõttu, et nende naaberkorteri on soetanud juriidiline isik.

Võrdsuspõhiõiguse piirang on põhiseadusega vastuolus, kui erinevaks kohtlemiseks puudub mõistlik ja asjakohane põhjus. Määruse vaidlusalune punkt võib tekitada kahtluse korteriühistule ebavõrdses kohtlemises, kuid piirangul on kaalukad ja õiguspärased eesmärgid: toetada eelkõige elanike elamistingimuste parandamist ja vältida keelatud riigiabi andmist ettevõtetele.

Õiguskantsler [leidis](#), et 80 protsendi piirangut ei saa pidada põhiseadusega vastuolus olevaks.

Võrdne kohtlemine hariduses ja huvitegevuses

Lastehoiu ja lasteaia kohatasude erinevus

Õiguskantslerilt küsiti, kas olukord, kus alla kolmeaastaste laste vanemad peavad maksma Saue vallas kaks korda suuremat lasteaia kohatasu kui üle kolmeaastaste laste vanemad, on kooskõlas seaduse ja võrdse kohtlemise põhimõttega.

Saue Vallavolikogu on oma määrusega kehtestanud lastehoiu ja lasteaia kohatasu, mille suurus vastab seadusega lubatule: kohatasu moodustab 20 protsenti töötasu alammäärast kuus. Samas on volikogu otsustanud teha Saue valla elanikele mitmesuguseid kohatasu soodustusi. Muu hulgas on ette nähtud soodustus kolme- kuni kaheksa-aastastele lastele, kelle mõlemad vanemad on Saue valla elanikud 1. jaanuari seisuga.

Õiguskantsler [leidis](#), et kuigi soodustuse kehtestamisega kaasnev erinev kohtlemine laste vanuse alusel võib põhjustada Saue valla peredele meelehärmi, ei saa sellist erinevat kohtlemist pidada põhiseadusvastaseks. Kohatasu soodustusega soovitakse toetada kolme-

kuni kaheksa-aastaste laste lasteaia käimist, et nad oleksid kooliminekuks paremini valmis. See eesmärk ei ole ilmselgelt asjakohatu. Järelikult ei ole erinev kohtlemine meelevaldne ega põhiseadust arvestades keelatud. Kohatasu suuruse ja soodustuste kehtestamine on olnud volikogu poliitiline valik.

Turvalisuse tagamine koolis

Üks õpetaja küsis õiguskantslerilt nõu, mida teha noorega, kes esitab juudivaenulikke kodutöid. Palusime vastata Haridus- ja Teadusministeeriumil, kes tegi seda väga põhjalikult.

Ministeerium selgitas, et kool ei ole piirideta väljendusruum, vaid õpikeskkond, kus kõigil õpilastel ja õpetajatel on õigus turvalisusele ning kus kool peab turvalisuse tagama. Õpetajal on õigus nõuda töö ümbertegemist, et see vastaks aine eesmärkidele. Õpetaja võib katkestada ka töö ettelugemise klassi ees, kui see ohustab kaasõpilaste vaimset turvatunnet.

Lastelaagris osalemise tingimused

Õiguskantslerile anti märku lastelaagri kutsest, milles oli kirjas, et haridusliku erivajadusega lapsed ei võeta. Õiguskantsleri nõunik pöördus laagri korraldaja poole, kes mõõnis eksimust, kõrvaldas välistava tingimuse ning kinnitas, et erivajadusega lapsed on laagrisse oodatud.

Suure abivajadusega laste laagris osalemise võimalused tuleks lapsevanema ja laagri korraldaja vahel läbi arutada ja kokku leppida. Vanem saab korraldajatele eelnevalt teada anda, kas ja millist abi tema laps võib laagris vajada. Nii saab tagada, et laagris arvestatakse kõiki lapse vajadusi ning et ta tunneb ennast seal hästi ja turvaliselt.

Võrdne kohtlemine sotsiaal-, kultuuri- ja töövaldkonnas

Hooldusteenus HIV diagnoosiga inimesele

Õiguskantslerilt palus abi inimene, kelle üldhooldusteenuse lepingu ütles hooldekodu üles selle tõttu, et tuli ilmsiks tema HIV diagnoos. Kohalik omavalitsus korraldas inimesele kiiresti koha teises hooldekodus, ta ei jäänud abita.

Õiguskantsleril on kavas sellele teemale veel tähelepanu pöörata.

Juhtkoeraga kinosali sisenemine

Õiguskantsleri poole pöörduti kaebusega, et ühe kinoketi kodukorra kohaselt ei ole kinokülastajal lubatud siseneda saali koos abikoeraga. Koer tuleb jätta eraldi ruumi. Õiguskantsleri nõunik selgitas teenusepakkujale, miks peab abikoer alati erivajadusega inimese lähedal olema: tema roll on tagada pidev meditsiiniline järelevalve või ohutus.

Õiguskantsleri kirjast lähtudes muutis kino oma kodukorda. Nüüd on selles kehtestatud, et erandjuhtudel võib abikoera kaasa võtta ka saali, kui talle leitakse eraldi koht.

Inimesed, kes vajavad oma puude tõttu abikoera, peaksid saama koera kaasa võtta kõikjale, kus nad teda vajavad. Puude alusel diskrimineerimine ei ole kooskõlas ei põhiseaduse ega puuetega inimeste õiguste konventsiooniga. Sama põhimõte on kirjas ka Euroopa Liidu põhiõiguste hartas.

Puuetega inimeste õiguste konventsioonis on selgelt sätestatud, et puuetega inimestele peab olema tagatud samasugune ligipääs ruumidele ja teenustele, nagu on kõigil teistel inimestel (artikkel 9). Puuetega inimestel peab olema muu hulgas ligipääs ka etendustele, muuseumidele, raamatukogudele ja turismiteenustele.

Lepitusmenetlus diskrimineerimise korral

Õiguskantsler pakkus diskrimineerimise üle kaevanud inimestele teatud juhtudel lepitusmenetluses osalemist, kuid avaldajad ei soovinud seda.

Üks inimene leidis, et töövahendusplatvormil diskrimineeritakse naisi, kuna naistele esitatakse teistsuguseid tööpakkumisi kui meestele. Ta tõi näite, et naistel pole võimalik kandideerida raskuste tõstmist nõudvatele töödele, mille eest on ette nähtud suurem töötasu.

Teine inimene kaebas selle üle, et kooli tööle kandideerides ei peetud teda ametikohale sobivaks, sest ta oli oma varasemas töökohas pidanud sageli puuduma ka vanemlike kohustuste täitmise tõttu.

Seda juhtumit oli varem lahendanud võrdse kohtlemise ja võrdõiguslikkuse volinik. Ta tuvastas menetluse käigus kogutud tõendite põhjal, et inimest diskrimineeriti lapsevanemaks olemise ja perekondlike kohustuste täitmise tõttu.